

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

38. De dæmoniaco lunatico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](#)

dio ancipi. Væ qui obturat aures suas adversus incantantem serpentem!

PUNCTUM III.

Effectus consecutus: *Et loquebatur rectè. O Potentia mihi contingat! Pone Domine, custodiam Jesu. ori meo, & tu clade, & aperi tum aures, tum maxime os meum.* Turba, licet prohibita vulgare miraculum, tantò magis celebrat, dicens: *Bene Gen. 1: omnia fecit, utiq; bene, nam vidit omnia, quæ fecerant, & erant valde bona:* quod si naturæ, quanto magis gratiæ opera? *Et surdos fecit audire, & mutos loqui.* Unicum curaverat, sed illi profitentur sicut illum, ita & plures posse, & paratum esse curare. Certè id de spirituali surdo, & muto in primis verissimum est.

MEDITATIO XXXVIII.

De Dæmoniaco lunatico. Matt. 17.

Marc. 7. Luc. 9.

PUNCTUM PRIMUM.

Dæmonis feritas in obsessum, Deo permitente. 1. In corpus, qualis describitur iste. 2. In animam, in quam exercet similia, cùm eam subjicit sibi. Mutum & surdum facit, ut in præcedenti; lunaticum, per inconstantiam in bono corpus alludit terræ, ut per affectum inhæreat; spumat, & magis stridet per fœditatem, & impotentiam verborum, arescit, quasi insensibilis ad divina, nunc in ignem cupiditatum mittit, nunc in aquas mundano-

danorum desideriorum mergit & dissipat eum,
ab uno in aliud peccatum distrahens. Neque dia-
scipuli possunt cum ejicere : nulla concionato-
rum & confessariorum operâ juvari potest. 3. Ex
3. Maximè his intelligitur, qualiter in inferno diabolus tra-
in iufet- etet illos, qui in potestateim ejus veniunt:
no.

PUNCTUM II.

Incredu- **C**hristus invehitur in incredulitatem illius
litas Deo gentis, quasi propterea dæmon resistat: O
Matt. exosa generatio incredula & perversa ; quoique ero
17. 18. vobiscum ? quamdiu vos patiar ? Quasi tædeat
Marc. ipsum inter illos vivere nec ferendi sint dilitius :
9. 19. sed etsi ingratitudei detestatur, hominum ta-
men miseretur. Me miserum, in quieti ful-
minare meritò potest. Iubet afferri ad se ho-
minem : & cum vidisset eum, statim spiritus con-
turbavit illum, & elisus in terram volutabatur
Ver. 22. spumans , quantum audet malignus in ipsius
Christi præsentia ? quid non alias ? Tunc pa-
rens orat pro filio : Si quid potes, adjuva nos mi-
sertus nostri. Oportuit tam tenuem fidem prius
excitare, & ita respondit, si potes credere, omnia
possibilia sunt credenti omnia, sine exceptione.
Mira omnipotentia fidei ! Fac Domine, ut cre-
dam, sicut oportet. Ille ergo videns, ex sua fide
V. 23. pendere filii sanitatem, ait : Credo Domine, ad-
juva incredulitatem meam. Laudabilis oratio :
quando præstat, quod potest, roget pro eo, quod
minus potest.

PUN-

PUNCTUM III.

Pellitur malignus spiritus. 1. Iesus commis- 1.
natus est illi, dicens: *Surde & mute spiritus,* Christus
ego præcipio tibi, exi ab eo pro imperio agit, & minatur
amplius ne introeas in eum. Nam solet, *assumptis* dæmoni
aliis pluribus, redire in domum, unde exiverat. *V. 14.* *Luc. II.*
2. Exclamans, & multum discerpens eum, exiit 24.
ab eo, factus est sicut mortuus. Ita, cùm ani- 2.
mam relinquere cogitur: nam id non fit absque Ægrè
doloribus, quasi parturientis, cùm diabolo & recedit
carni homo renuntiare debet. *Iesu tenens ma-* ab ani-
num ejus, elevavit eum, & reddidit patri ejus. *Marc. 9.* ma.
Ipse solus etigere ac vivificare potest peccato- 25.
tēm. At ego nolim reddi patri, sed tibi adhære- 3.
te, qui es Pater meus. 4. *Stupebant autem o-* Manum
mnes in magnitudine Dei. porrigit
Iesus.

PUNCTUM IV.

v. 26.

4.

Arguit discipulos incredulitatis. 1. Pruden- *Luc. 9.*
tia Christi, privatim eos arguentis: cùm 44.
generatum populum publicè arguisset. O gene- 1.
ratio incredula & perversa! propter incredulita- *Matt.*
tem vestram, non potuistis ejicere. 2. Si habue- 17. 19.
ritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti, Fides
transi, & transibit, & nihil impossibile erit vobis. Sit humili-
Sinapi granum molle, parvum; sed acrimonia, & lis.
virtute valens, fides cum humilitate. Montes
transfert, qui moles terrenorum impedimento-
rum in Dei servitio submovet. 3. Præterea hoc 3.
genus dæmoniorum non ejicitur, nisi in oratione, Oratio
& jejunio: quæ ex fide proveniant: nam granum & jeju-
nium.

*Cant. 3. 6.
Tob. 9. 8.* sinapis & fides cum cognitione sui spiritum orationis & mortificationis evaporat. Hæc est *vulgula fumi ex aromatibus myrrhae & thuris*, & est ille fumus, à Tobia adhibitus, qui extricat omni genus demoniorum.

*MEDITATIONES DE MORTVIS
à Christo suscitatis, ac de spirituali
resurrectione.*

TRes mortui referuntur suscitati à Christo, *puella*, in qua significantur qui ex infirmitate, & ignorantia peccant; *Adolescens*, in quo illi, qui ab æstu passionum abrepti; & *Lazarus* jam in sepulchrum illatus, quales, qui ex malitia peccant.

MEDITATIO XXXIX.

Defilia Archisynagogi suscitata.

Matt. 9. Luc. 8.

PUNCTUM PRIMUM.

*Luc. 8. 42.
1.
2.* **C**onditio puellæ. 1. erat *duodennis unica* proles parentum divitum, & nobilium. Nulla ætas tuta, & nullæ opes liberant, nec datur redire, quamvis isti datum, ut sit irremediabile, si semel male. 2. In tali ætate præripiuntur aliquando ob peccata parentum, filiis nimium indulgentium, vel ob propria, in quæ ruunt, ne penitus præcipitentur. Vel bene quidem incedentes;

sed